

Το πρόσφατο λουτρό αίματος στις Βρυξέλες, ξανάφερε τον όλεθρο στο Ευρωπαϊκό έδαφος. Δεν είναι μόνον οι νεκροί. Είναι όσοι επέζησαν ακρωτηριασμένοι, είναι το σοκ που δύσκολα θα ξεπεράσουν οι επιζήσαντες και οι οικείοι τους, και ασφαλώς είναι η ανασφάλεια που θεριεύει σε κάθε ψυχή.

Κι αυτή η ανασφάλεια, φέρνει υποψία, φόβο, επιθετικότητα. Και η επιθετικότητα φέρνει πόλωση.

Ο κόσμος, όσος τουλάχιστον θίγεται από ότι συμβαίνει, είναι πολωμένος, διχασμένος. Δυσκολεύεται να αντιληφθεί και ως θύμα εύκολα κατηγορεί. Όταν υπάρχει αίμα και τυφλή βία, τα περιθώρια συγκράτησης και συνεννόησης σβήνουν.

Ο Γάλλος Ιστορικός Marc Ferro, από το 2002 με το βιβλίο του «Το σοκ του Ισλάμ», προσπάθησε να εξηγήσει στον δυτικό άνθρωπο τι περίπου συμβαίνει. Ο οποίος δυτικός πολίτης, το '79 ήταν πολύ μακριά, από τις αιτίες της Ιρανικής επανάστασης. Δυσκολευόταν να καταλάβει γιατί εκείνος ο φανατισμός, εκείνο το θρησκευτικό μένος. Μόλις 22 χρόνια αργότερα, το 2001, οι επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου μεγέθυναν τη σύγχυση της Δύσης μπροστά στην «επιστροφή του Ισλάμ».

Ήταν ο χρόνος που κυλούσε και άλλαζε τα πράγματα. Στη Δύση δεν το έβλεπαν, δεν το φαντάζονταν και πολύ περισσότερο δεν το καταλάβαιναν. Ήταν η ίδια η τεχνολογία που κόμιζε βαθιές αλλαγές. Ήταν σταδιακά, το τρανζίστορ, η βιντεοκασέτα, το ίντερνετ, το δορυφορικό Αλ Τζαζίρα, που είχαν ζωτική σημασία για αυτόν τον κατεξοχήν προφορικό πολιτισμό.

Από το 2002 λοιπόν, ο Ferro έθεσε το ζήτημα της δραματικής αμφιταλάντευσης ανάμεσα στον εκσυγχρονισμό του ισλάμ και τον εξισλαμισμό της νεωτερικότητας.

Το πώς και γιατί τροφοδοτήθηκε ο φανατισμός, μπορεί να διερευνηθεί μέσα από την Ιστορία. Το αν αυτή είναι ικανή να μας δώσει τις απαντήσεις για το πώς μπορεί να συμμαζευτεί όλη αυτή η κατάσταση και πώς και ποιοι θα το αναλάβουν, είναι άλλο θέμα.

Το βέβαιο είναι, ότι με διάσπαρτα ακρωτηριασμένα πτώματα στις πόλεις της Ευρώπης η συνεννόηση είναι πολύ δυσπρόσιτη.